

Впрѣгамъ *м. до.* 1) запрягаю, впрягаю: Азъ биволи впрягамъ. *М. 109.* Испрегна руси биволи Та фпрѣгна Угрѣ невястѣ. *Ч. 308.* Впрегна си мали волови. *ib. 316.* Татаринъ впрегна кочія, И тури Магда въ кочія. *ib. 339.* Че впрѣгна сиви биволи, Та си на угарѣ отиде. *З. 356.* Българи впрѣгътъ волове, а повѣчъ биволи. *Пк. 48.* *Ср. сл. зажиглаж.* Подиръ това впрѣгнаха са пакъ въ шейна-та (*сани, см. шайна-та*). *Л. Д. 1876 р. 139.* 2) *переносно о непосильномъ трудѣ людей:* Дѣтца, кои-то еще не могатъ да си връжатъ гащы-ты, впрѣгнаты да четътъ едни кола науки и языцы на день. *Л. Д. 1869 р. 165.*

Впръвенъ *нар.* прежде всего, сначала: Впръвенъ той видѣ Кръстинка да ходи прѣдъ кащи и да пребира. *Зк. 119.*

Впулъ *м. св. собств.* впечатлю (*ср. сл. пулъ*), уставлю глаза: А той впулилъ очи на царскы-отъ столъ (*А онъ смотритъ неподвижными глазами на шатеръ королевскій*). *Р. 77. Ср. м. опулъ.*

Впуснѣ *м. св.* **Впускамъ** *м. дл.* брошу, бросаю: Една мома, колко любезници има, толкосъ и различни знаци впуска у вода-та—Така и едно момче, колку либета има, толко и знаци впустне. *Ч. 104.* **Впуснѣ са Впускамъ са** 1) брошусъ, пушусъ: Си разлюти свои бърза коня, И сѣ впуши той по Костадина. *М. 90.* И ми сѣ впуши Гюро тѣргоецъ, Д' уба'а Яна за да ми игратъ. *ib. 150.* Сѣ впуц'а петъ добри юнаци, Му туріе дробни-на синджира, На него'о кральско бѣло гърло. *ib. 181.* Той впуснѣ ся като бѣсенъ връзъ неприятелитѣ си. *РС. 129.* Една сърна конто са впушаше въ единъ лѣсъ (*Un daim qui se lançait dans un bois*). *Т. 249.* Щомъ Т. измъкнѣ този мечъ, Ипшій си впустнѣ са (*se jeta*—) да го грабне отъ рацѣтъ му. *ib. 264.* Не дѣйте се впуща съ нея въ дългы разговоръ. *З. Т. 65. Ср. подд. сл. айлажъ. Зк. 10.* *Причастіе* впуснѣтъ *употребительно въ значеніи* охотный, склонный къ чему: Здравъ, веселъ, впуснатъ и насърченъ за работа. *Зк. 114.* 2) *выдаюся, выпивчаюся:* Тази римска кула изгледваше като една скала въ видъ на правоугленникъ, що излизаше отъ планина-та и като рогъ са впушаше въ полѣна-та. *Л. Д. 1876 р. 131.*

Впѣхнѣ *м. св.* **Впѣхвамъ** *м. дл.* всуну, всовываю: А по крайща на сабицы впѣхнѣти сѣ' въ двѣ дупки на двѣ дървета и отъ горѣ и отъ долу на дълшъ по риклы, а тии дървета ся зъвать ритловища. *Пк. 48.* Разцѣпватъ сѣ дървено клонче малко нѣщо мѣжду корѣ и дърво и тамъ впѣхватъ клонче изострено на клинъ отъ питомѣ овошкѣ того рода или другаго. *Пк. 63.*

Врабецъ *с. м.* **Врапка** *с. ж.* **Врапче** **Врапченце** *ум.* воробей: Посваршилъ сѣ куси врабецъ За девойка подмрежица. *М. 23.*